

Bősze Péter

Szerkesztőségi bevezetés

A *Magyar Orvosi Nyelv* hatodik évébe érkezett. Minden évfordulón – még ha csak öt éves is – visszatekintünk a történetekre: mit végeztünk, hova jutottunk? Mi is számba vesszük teendőinket, kifejezzük elismerésünket, és köszönetet is mondunk.

Örvendetes, hogy a *Magyar Orvosi Nyelv* köré orvosok, kutatók, nyelvészek, írók, újságírók és más szakemberek sokasága sorakozott fel – talán, mint Ady idejében a Nyugat köré –, mert fontosnak tartják a magyar orvosi nyelv művelését. Tudják, hogy nincs magyar orvostudomány magyar orvosi nyelv nélkül. E szellemi tőke értéke felbecsülhetetlen, s közvetve is kétségtelenül bizonyítja, hogy a nyelv művelése igenis szükséges. A szaknyelvek – beleértve az orvosi nyelvet is – megújulásra szorulnak; Grétsy László szavaival: most a szaknyelvek újjátásának korát éljük. Felemelő érzés ilyen sok rangos ember együttműködését összefogni, a közös cél irányába terelni. Szavakat nem találok köszönetem, tiszteletem kifejezésére. Nélkülük egy tapodtat sem jutottunk volna előre.

Az első öt év a folyóirat életében is a tanulásé volt: sokat csiszolódtott, formálódott, s – gyermekbetegségeit levetkőzve – megújult. A hatodik évfolyam első számát már belső szerkesztésben átalakítva adjuk közre, s bízunk benne, hogy a megváltoztatott tördeléssel, szerkesztési elvekkel az írottak könnyebben átláthatók, megérthetők. A módosítások tervezésében az új – Grétsy Zsomborral együtt dolgozó – szerkesztő, Laczkó

Krisztina és ifj. Megyeri Lajos grafikus is tevékenyen közreműködött; segítségükért hálával tartozom.

A tanulás mellett – a felmérések, az együttgondolkodás gyümölcseként – állásfoglalások kialakításához is eljutottunk. Tervezzük, hogy javaslatainkat eljuttatjuk az MTA Magyar Nyelvi Bizottságához, akadémiai állásfoglalást kérünk. Hisszük, hogy így számos szabályozatlan írásmódot, összevisszaságot egységesíthetünk.

Többek között Berényi Mihály professzor szorgalmazta, hogy ne maradjanak üres oldalrészek; kár az elvesztegetett helyekért. Ezért határoztuk el, hogy ezeket hírekkel, fogalmakkal, mondásokkal, felhívásokkal stb. igyekszünk kitölteni. Javaslatoikat mindenkitől szívesen fogadunk.

Az olvasók érdeklődése sem lanyhult, sőt az olvasótábor napról napra bővül mindnyájunk örömeire. A *Magyar Orvosi Nyelv* szaklapot változatlanul ingyen küldjük határainkon belülre és kívülre is. Támogatók nélkül természetesen ez nem lehetséges; pártfogásukat már csak ezért is őszintén méltányoljuk. Az új érdeklődőket kérem, jelezzék igényüket a szerkesztőségnek, hogy a folyóiratot nekik is elküldhessük.

Befejezésül a közreműködőket illesse elismerés: akik tanulmányokat, leveleket írtak, vitákban vettek részt, írásaikkal kitöltötték az eddig megjelent kilenc és a most közreadott tizedik számot. Minden érdem az övék. Köszönet érte.

„Senki ember ne akarja megváltoztatni
vagy éppen elpusztítani
egy nemzet nyelvét”

Gróf Széchenyi István